

Od uskutečnění níže popsaného spektaklu již uplynulo nemálo času. Sepisování této zprávičky se nějak protáhlo a vzalo konec až takřka po dvou měsících. Přesto si myslím, že i tato akce si zaslouží své místo na slunci a zmínku slovem psaným. Zde tedy je:

Blovice jsou městečko bratru asi tak 25 kilometrů jižně od Plzně a pro obec příznivců folkové a příbuzné muziky je podstatné, že z něj pochází kapela Toman a lesní panna. Na podzim roku 2002 byla přizvána k jízdě na Folkotoči a právě 6. prosince si k premiérové zastávce této atrakce pozvala Strašlivou Podívanou. Zvučení a přípravy byly provázeny obavami, jak to bude vypadat s návštěvností - v nedalekém Spáleném Poříčí vystupovali Roháči a v Blovicích lákal pozornost místních obyvatel maturitní ples zdejšího gymnázia. Výsledek však předčil veškerá očekávání - sálek byl zcela zaplněn dle střízlivého odhadu osmdesátkou posluchačů. A právě složení divácké obce navštěvující v Blovicích koncerty tohoto druhu je určitou zvláštností - od dětí sotva školou povinných přes studenty, rodiče zmíněných dětí až po důchodce. Díky tomu nejsou reakce tak bouřlivé jako třeba v plzeňském HiFi klubu, ale zato například právě děti jsou znamenitým barometrem zajímavosti a přitažlivosti jednotlivých skladeb. Tak nám bylo potěšením sledovat, jak několik klučíků v první řadě svědomitě napodobuje kytarové hmaty Tomáše Píži. Stejně tak spontánně byl přijat i Radouš (tedy nikoli tento nevzhledný a ukrutný rytíř, bájný pán hradu Radyně), ale píseň inspirovaná jeho osudem, která je čerstvou novinkou v repertoáru Strašlivky. Radost z kladné odezvy byla na pódiu o to větší, že věc ještě není zcela usazená a proto je vždy co nejbedlivěji sledováno, kterak na posluchačstvo působí. První půle koncertu v přívětivé náladě uběhla jako voda a po tříčtvrtěhodince dozněl poslední akord osvědčené „Cikánky“. Potvrzením toho, že hostující kapela dnešního večera přišla návštěvníkům k chuti, byl pak odbyt CD Údolí včel, kterého o přestávce zmizelo pěkných pár kousků.

Po pauze se do hraní pustil Toman a lesní panna, pokud se nemýlím, tak poprvé v novém složení. Přechod Romany Tomáškové k baskytaře (kterou ostatně obsluhuje i v jiných tělesech) a přijetí nového kytaristy Martina Skaly (také Ginevra Příbram) se mi jeví jako blahodárný. Muzika Tomana a lesní panny se nyní stala trochu dospělejší v dobrém smyslu slova a můžeme se těšit na další vývoj. Pro mne bylo vrcholem jejich bloku předvedení skladby „Cesta do země zaslíbené“, kterou jsem kdysi (někdy v roce 1998) napsal pro Romanu. Dlouho ležela v šuplíku a teprve změny u „Tomanů“ jí pomohly na svět. A s potěšením jsem uznal, že toto mé dítko oblékli do velmi příhodného hudebního šatu a že písnička má šmrnc. Zde ještě nutno uznamenat, že svým sametovým altem se písně ujala Mirka Králová, která se postupně stala rovnocennou partnerkou Romaninou v sólových partech, díky čemuž jsou pěvecké výkony pestřejší než dříve. Vystoupení domácí kapely bylo provázeno - zvláště v závěru - řádným ohlasem obecenstva, které si ostatně v průběhu koncertu zasoutěžilo o desku Strašlivky a sampler Plzeňská lokálka II, na němž má Toman a lesní panna několik songů. Posledním přídavkem byl vánočně laděný spirituál a to byl tuze příhodný závěr mikulášského folkotočení. Douškou tohoto povídání budiž pak to, že i přistoupení Tomana a lesní panny k

Na svatého Mikuláše 2002 - FOLKOTOČ v Blovicích

Napsal uživatel Petr Merxbauer
Čtvrtek, 30 Leden 2003 16:00

Folkotoči se ukázalo býti počinem užitečným a že snad můžeme chovat oprávněnou naději ve vznik úspěšné folkočářské štace v Blovicích.